

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Csötörtök

121. szám.

Pest, augustus 3. 1848.

Nem kell táblabíró politika.



Előfizethetni csak a kiadónál országuton Kunewalder házban, vidéken a k. postahivatalnál.

Előfizetési ár:

Julius elejétől kezdve fél évre Budapesten házhozordással 5 ft. Vidékre postán borítékban 6 ft.

Évnegyedre Budapesten 2 ft. 30 kr. vidékre postán 3 ft. 30 kr..

Egy hónapos elő fizetést csak helyben, s a hónap első napjától számítva 1 forintjával fogadunk el.

Hirdetésektől egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 3 kr. peng. p. fizettetik.

A mai követkamrai ülés csókolni való volt.

Gorove István, azt indítványozta, hogy a ház jelené ki, miszerint a magyar nemzet a legelőkelőbb rokonszenvvel viseltetik Németország egyesülése iránt.

Teleki László, Perczel és Kossuth az indítványt lelkesen pártolák, mint a következő cikkben, mellyben a mondott beszédek kivonatilag közölve vannak, olvashatni.

És már azt gondoltuk, az ügy Kossuth beszéde után be van fejezve, midőn Nyári Pál felkél a szószerkebe lép, s néhány szónyi indokolás után javalja a határozathoz, még e következő néhány sort is hozzá adatni.

„A ház kijelenti: Austria, azon esetre ha kormánya, a monarchia és dynastia érdekét feledve a német szövetséggel akár mikor hadba keverednék, Magyarország segítségére soha, de soha nem számíthat.“

A ház e hozzáadványt egyhangu felkiáltással elfogadta, magáévá tette, s mint politcai programot a ministerium kezébe átnyujtotta.

A ház e szavazatával minden eddig elkövetett gyarlóságait egy perc alatt tökéletesen jóvá tette.

A julius 22-iki keserves határozat irgalmatlanul agyon van ütve.

Mi tökéletesen meg vagyunk elégedve, ugy annyira, hogy egész kényelemmel szabad tért engedünk a táblabíráknak, midőn most török eszöket

s megmutatni akarják, hogy julius 22-iki határozat e maival nincs ellentétben. Am tessék mondogatni ez így volt akkor érte; most nem arról volt szó; ilyen viszonyok, amollyan körülmények; akkor is így gondoltuk; nem amugy érthettük stb. Részünkről semmi szólnék hozzá.

Mi csak az eredményt nézzük, mi csak a mai határozatra utalunk, s abban tökéletesen megnyugszunk.

Előttünk a thesis napfényvilágban van.

Julius 22-én a ház az osztrák szövetséghez csatolta magát.

Akkor azt mondtuk, hogy a sanctio pragmatica minket kötelez arra, hogy hazai bajaink megszüntével az osztrákoknak, az olaszügyben segítséget adjunk, hogy a mi érdekeink azt kívánják, hogy az osztrákkal szövetezzünk, segítsük őket Olaszországban, hogy aztán mi is annál könnyebben végezhessünk a szerbekkel.

És mit mondunk ma? Azt hogy Austria csatlakozzék Németországhoz.

Az az, hogy most még csak azt mondjuk, hogy az osztrák hadsereg kormánya, vagy is a hadügyi tárca vitessék Frankfurtba.

Azonban ha valaki e világon, bizonyosan mi magyarok tudjuk ezt legjobban, mit tesz az egy országnak a hadügyeket a szomszédba áttenni.

A Frankfurtba áttett hadügyministerium, mint manges a vasat, magához huzandja idő nap előtt a pénzügyet, mi által a bécsi vidéki erőtlén kormány, olly alárendelt helyzetbe jut, mint volt ez előtt, nálunk a nagyméltóságú m. k. udv. helytartótanács, s a budai kincstár.

Magyarország Austria irányában gyarmati helyzetbe esett, pedig a két nemzet között örökös antipahia uralkodott, mit fog tehetni ezután Bécs, midőn a hadügyministerium a nagy Németország középpontjába vitetik, a hova a nép nagy bizodalommal ragaszkodik.

A mi hadügyünk Metternichhez, ellenségünk kezébe esett, és mi daczára törvényeinknek az önállóságot elvesztettük.

A becsi hadügyministerium ha Frankfurtba vitetik, ott lesz, a hova azt odakívánja minden jó német.

Ez pedig ugyanazonos azzal, hogy az osztrák vidéki kormány, s minden, mi ezzel együtt jár, összedőljön.

A frankfurti ministerium az első lépést megtette, amidőn augustus 6-ikára elrendelte, hogy az osztrák színek letéssenek, s helyébe az együtt német szövetségi zászlók lépjenek, a katonaság pedig esküdjék meg a frankfurti alkotmányra.

Meglátjuk meri é a jelen bécsi ministerium e rendeletet elmellőzni, mert bizony az igazat megvallva, bajos is a mi jó német sógorunk állapota, ha elfogadja, saját halálos ítéletét írja alá,

ha el nem fogadja, akkor harcolni kell, le kell puskázni a bécsi német pártot, harczba kell keverednie az egész Németországgal.

És ha harczba keveredik, a mai határozatnál fogva az osztrák, magyar segítségre soha de soha ne számíton!

Azért ne mysticaljuk magunkat. A magyar nemzet a mai határozatával nagy szót mondott ki, a'apjában rázkodtatá meg ama czifra nevű törvényt, melly eddig a ne nyulj hozzám virágok legkényesbike volt.

Ha valaki e határozat után amugy jesuita módra, holmi elkopott szavakban akarna magának megnyugvást keresni, az igen szegény és félénk lélekre mutatna.

A határozat meg van hozva, az világos — julius 22-kén proclamáltuk az osztrák szövetséget, ma megváltoztatjuk szándékunkat s azt mondjuk, éljen a nagy Németország, s ha Austria ezen egyesülést akadályozni akarná, vagy pedig a frankfurti kormánynak nem engedelmessége, háboruba keverednék, e osztrákságok ránk soha, de soha ne számítsanak!

Eszerint a Battyányi, Deák, Széchenyi politica idétlén gyermeke, az osztrák szövetség, életének tizedik napjában, szerencsésen a boldogabb létre költözött.

E mai határozatban részünkről mi saját politikánkat látjuk elfogadlatva.

Első, és legdicőségesebb lépést látunk mi ebben, egy Kossuth Nyári féle combinatio lehetőségére, mellyet mi május elején egy bizonyos alkalommal már régen említettünk.

Uj politika állott be, ahhoz alkalmasint új emberek is kellenek, négy, öt jelenlegi minister a kamra előtt ugyis annyira elvesztette népszerűségét, hogy ők magok is ohajthatják, hogy egy paddal hátrább rúkolhassanak. —

Még egyet.

A mi uralkodó dynastiánk e határozattal rettenetes szoros helyre van rekesztve.

Mit tehetnek most régi fényök visszaszerzésére? Vagy irtózatos vérontást, vagy engedni Frankfurt parancsának.

A vérontás nagy koczka, s győzelem esete is, a tartósságról nem sok jót jövendölhetni.

Jobb lesz engedjenek Frankfurtnak s jöjjenek hozzánk Magyarországra.

Itt őket szívesen fogadják.

A patvar hitte volna, hogy mint egy királyi leirat mondja az „általunk is kedvesnek tartott sanctio pragmaticától ugy meneküljünk meg, hogy ne mi vállaljunk meg Austriától, hanem Austria megsemmisülvén Magyarország V. Ferdinánddal magára maradjon.

Aug. 3.

A mai ülés egyike volt a legfontosabbaknak. Határozata a legdusabb következtetéseket rejti magában.

Mi előtt Teleki László és Kossuth Lajos képviselő polgártársaink remek beszédeit — mennyire azt gyarló tollunk lassúságával lekaphattuk — közölnök, örömről kell kifejezni azon, hogy Deák igazságügyminister az ülésben jelen nem volt, mert félt, hogy logikájával a házat az olasz ügyben követett politikájára figyelmeztetvén, az akkori következtetéshez követhetőnek maradni akarás miatt a mai határozat — mint mely amant tökéletesen nyakon üti, elmaradását eszközölte volna.

Lehet hogy az igazságügy-ministernek a ház borzasztó következtetése miatt rossz álmak lesznek, de mi azért a képviselő testületnek és jelesen Gorove, Teleki Kossuth és Nyári polgártársainknak részünkről a mai határozatért a legbensőbb és őszintébb köszönetet szavazunk.

És most a dologra.

Gorove. Magyarország jövőjét, Németország állását és hozzánkí viszonyát egy hosszabb beszédben fejtegetés kimutatá, mennyire szükséges a két birodalomnak egymással szoros szövetségi kapcsolatban lenni. Azonban indítványának célját a ház nem látszik érteni mert némán maradt csak Teleki itt következő lelkes beszédjére jött a kérdéssel tisztába.

Teleki az előtte szólott képviselő szavait úgy fogja fel, hogy valamint a frankfurti gyűlés egy tag ohajtására általános felállással nyilvánít Magyarország iránti rokonszenvét úgy tennök ezt mi is Németország egységének irányában. (Az egész ház feláll helyest és lelkes éljeneket kiáltva.) Austriának a német szövetséghez kell csatlakozni, mert e szövetségben a civilisatio garantiaja van.

Tudom ugyan, hogy Bécsben egy olly Ministerium van, melly hivatását az idő szellemét felfogni képtelen vagy nem akarja, melly mig a szabadság és alkotmányosság védelmére és gyarapítására kellene ügyelnie, azokkal coquetteiroz, kik a szabadság és alkotmányosság megdöntésin munkálnak, de tudom azt is, hogy ezen tul semmivé lesznek. Nem hiszem, hogy 6-án Bécs német színek ne tüzzön ki, mert árulónak tartom azt, ki most Németország egységének kérdésében különállási eszméket terjesztene, mint árulónak tartanám azt, ki arra agítálna, hogy Magyarországnak minden megyéje független souverainitással ruháztassék fel. A német honi apró hercegségecskének idejök volt akkor midön a népek tekintettek, mellyekből minden fejedelem és herceg ennyit s ennyit magára vállalt s vele dolgát eligazította; de most midön a szabadság szent eszméje minden népeket áthatott midön az együvé tartozóknak egyesülését a köz mint önérdek is követeli separatisticus kérdések mellett vivni a legvakmerőbb szemtelenség.

De mi is most az az austria birodalom egyébb mint egy ház, egy család és mellynek birtokai voltak különböző helyen. s elemük a legkisebb közérdek kapcsolata nélkül. Ki hallott valaha austriai

patriotismusról, vagy ha igen értette ezt? Éppen olly jogon lehetne Eszterházi patriotismusról is szólni, mert a hercegnek is többféle jószágai vagynak.

Hogy némelyek úgy számítának mikéntha legyözeték az olasz, majd leverik Bécsot s azután Magyarországot — ez még megfogható, de hogy ministerium a slav elemnek kezére játszódjék, s az oroszoknak kívánjon alárendelt szövetségessé lenni, ezt nem ér em s ezért kimondom hogy azon austriai ministert, ki Németország egysége vagy is a civilisatio erősödése ellen harczol és agítal nem csak mint németet de mint austriait is árulónak tartom sőt árulónak maga az emberiség ellen is, mint ki ennek szabadsága megtörésén fáradoz.

A magyar nemzet érdeke soha sincsen ellenkezésben a német érdekekkel, egymás mellett mindkettő megférhet. Az ellenkezés csak a kormányok közt lehet. Ezért én igen örvendek, hogy Németország egyelővadásának eszméje itt nálunk illy élénk rokonszenvre talált.

Még egyet kívánok mondani. Austria és Bécs érdekét leglisztábban fogta fel s leghűségesebben képviseli az a ula, melly lehetett tán némelyekben tulzó de becsületessnek mutatá magát mindenütt s a legbonyolodottabb kérdésekben is tapintattal birt. Ebbe, illy emberekbe vetem én bizalmamat és reményeim, de vetem utoljára és mindenké fellett az ügy szentségibe, melynek győzni kell s még egyszer nyilvánítom mint magyar mint független szabad ember s mint a civilisationnak egyik védője Németország egységére forró rokonszenvevet (Zajos éljenzés.)

Perczel is szólott néhány rövid fontos szót az ügyhez, mellynek fontosságát — mint mondá — a több oldalú nyilatkozat által is kívánja emelni. Utánna roppant eljenzések közt.

Kossuth lépett a szószékre, s minthogy következőleg szólott: Kettős okból lépek e helyre először, hogy mint a ministerium egyik tagja a képviseleti tábla által nyilatkozott sympathiaról szóljak, és másodsor, hogy némely kérdéseket mellyek köztünk is nem anyira az austriai kormány mint nép közt függőben állanak s téveszméken alapulnak felvilágosítsak.

Tudnék egy egyént, egy magyart nevezni, ki ez előtt 3 hóval a bécsieknél a népszerűség tetőpontján állott, s most — a gyűlölség tetőpontján áll; (Éljenzés) s pedig a nélkül, hogy ez egyének gondolkozásmódja ez idő alatt bár mi keveset is változott volna. És mi ennek oka? A felelet egyszerű. A szabadság első pítymallásakor ugyan is az önérzetre ébredt népek ösztönszerűleg karolának fel mindenkit, kit a szabadság mellett harcolni láttanak, és felkarolák minden utogondolat és önnérdek vegyülete nélkül. Ez volt szerzője a népszerűségnek. A második változás vagy is a gyűlölség okát a reactio teremté, melly eszközeinek választásaiban soha illy mellék utakon nem járt, soha illy tevékeny és mindent felhasználni tudó nem volt.

Bécsben négy féle elem működik: első az, melly Austria és a dynastia valódi érdekét, a szabadság igazi értelmét s a függetlenség tiszta eszméjét felfogva a németországi egységhez szit; második a reactio; harmadik a ministerium, negyedik a szlav elem.

Én a jelen bécsi ministeriumot — bár róla ki kell nyilvánítanom, hogy irányunkban a legellenesegesebb és barátságatlanabb módon viseltetik — nem vádolom arról, hogy az absolutismus helyreállításán dolgozik, de azt állítom, hogy a magyar had- és pénzügyi tárczák visszaszerzéseni sovárgása által szemeit olly vakság lepte el, melly miatt nem látja, hogy szlav armány öntudatlan eszközeül használtaik.

Ha valaha egy átkos végzet által sikerülne — mi sikerülni nem fog, nem mert a nemzetek akarja még az istennek végzésire is befolyással van — Austriának, a magyar had- és pénzügyet ismét kezeibe keríteni, mi volna következtetése? az, hogy Csehországot és Galiciát magyar — Austriát gallicziai és cseh — Magyarországot és Erbélyt pedig austriai katonasággal nyomnák el és lenne egy közszolgaság. Ohajtom, hogy ezt mindenki megértse.

Austria csak úgy lehet szabad, ha Magyarország alkotmányos függetlensége és önállósága — mellyet nem adott Vik Ferdinand kegyelme, hanem melly e nemzet ősi törvényeiben alapul — sértetlenül áll. A reaction természetesen ez érdeke ellen van s az rt izgat hol csak lehet. „Mily hasszontalan vagy te ministerium, hogy a magyar pénz- és hadügyet nem tudod magad hozni venni!“ így szól a bécsi kormányhoz, a népek pedig azt mondja „látod, a magyar nem akar terheidben osztozni, nem akar status adosságot fizetni,“ — a szlávoknak pedig hirdeti, hogy „titeket elakarnak nyomni, nemzetiségtetek semmivé tenni“ s egyszersmind egy déli nagy szlav birodalom csakképevel ámitják el. Így használja fel a reactio mindenkinek féltékenységét.

Midön Bécsben azon jelenet történt, mellynek következtetéseit csupán csak a német nagy birodalomhozi csatlakozás teheti jóvá — értem a császár eltávozását — azt mondtam, hogy szégyen és gyalázat azon ministeriumra, melly urát ősi várában sem tudá megtartani, és ezt most is mondom, de azért mondtam és azért mondom, mert azt a reactio armánjai következtetésének hiszem, és mert biztos kulföböl állithatom, hogy a Császár elutazása csupán anarchia előidőzésére volt számítva, mert jól tudják, hogy a zavar a békes polgároknál rokonszenvevet nem talál, s így zavar által akarták előtök a szabad eszmék forradalmát is unottá tenni. Tisztelet azok iránt, kik Bécsot az anarchiától megóvni, illy körülmények közt is elég képosséggel birtak.

Ezeket akartam elmondani, nem azért, hogy az ügy iránti sympathiaról szóljak, melly kétségbe sem jöhet, de mivel nem tartottam feleslegesnek azokat classificálni, kik Bécsben az egyesülés barátjai és kik ellenei. És itt még csak azon véleményemet mondom ki, hogy maga a szlav elem is tévedésben van, mert mozgalmainak végeredménye az elporlásnál többre nem vezetne, s maga is egy hatalmas birodalom szolgasága alá süllyedne.

És szives köszönetet mondok, hogy a ház a ministeriumnak Németország irányában követett utat mutatott, de tán nem csalódom, ha a politikáját helyeselve ez által mintegy jövőre is ház ohajtását oda irányoztnak veszem ki, hogy kimondani akarja, mikép legfőbb vágyai közzé

tartozik, Austriát Németországgal egyesülve látni: (helyeslés)

Austria csak a csatlakozás által menekülhet a reactiótól, melynek mindjárt nyert csatája volna, mihelyt a népekben az önfenntartás iránti kétséget csepegtethetne be. És ekkor Austria veszve volna. Mi a szolgaságban oszlozni nem fogunk! (hangos éljen) győzzön bár mellyik fél, izgassa fel, bár a reactio a népek minden szenvedelmét és magányérdekeit! mert mi — én magamról veszek példát s hiszem mindenki így érez, — nem akarunk másképp élni, mint egy szabad és önálló nemzet. Azért bár felfognák jól érdekeiket szomszédaink, mert ha a Németországgal egyesülés ellen dolgoznak, Isten és nemzetem becsületére mondom, nem az lesz következtése, hogy minket subjugálnának, de magok felett török el a szolgaság pálcáját! (roppant éljenzés és lelkesülés.)

Ezen általunk csak hiányosan és fogyatkozással közölt beszéd hatása után még pár szónok beszélt; végre a Németország iránti sympathia nyilvánítása Nyári politikai mély tapintatot bizonyító — s a ház egyhangu helyesléssel elfogadott javaslata nyomán, a simplex demonstratio-ból egy európai fontosságú határozattá vált, egy oly határozattá, mely nemzetünk nevére Europa előtt csak jó színt vehet, s melly az olasz kérdésbeni határozott rossz benyomásáért némi kárpótlást ad.

Nyári elfogadott s az elnök által enunciatált indítványa következő:

„A ház kijelenti: miként Austria azon esetben, ha kormánya a monarchia és dynastia érdekét feledve a német szövetséggel akármikor hadba keverednék, Magyarországnak segítségére soha de soka nem számolhat.“

Ez indítványra Kossuth is teljes beleegyezést intett, és az — mint említők — határozatba ment.

És mi tisztelettel hajlunk meg, az oly képviseleti testület előtt, melly nemzetünk méltóságát, a szabadság fenséges eszméjét, s a civilizatio köz- és szent érdekét felfogva — illy férfias és nemes határozatot hoz.

És magosan emeli fel keblünkben magát a csalódás özöne alatt meggörbédte reménye magyaros szózatra, mellynek nagyobb hatása leend mint minden eddigi szónoklatoknak, és hitünket érezzük szilárdulni édes hazánk nagy jövője felől.

Nem, egy illy nemesen érező és cselekvő nemzet meg nem halhat!

Csernátóni.

Nagy-bánya.

Szerkeztő!

A közoktatásügyi minister a jövő iskolai évre hihetőleg tetemesen módosított tanrendszert hozand be.

Minő lesz az, nem tudjuk.

Legalább ha minister ur a karthausi iróját deficientiába nem zárta, a legjobbat lehet remélnünk.

Az elemi oktatástól függ a sziv képződése.

A gyermeknevelésnél mondhatni el valóban: quo semel inbuta est recens servabit odorem testae diu.

A nem tudom Istenben, vagy kiből kimúlt n. m. k. helytartótanács e részben kevés lelkiismeretességgel járt el.

Értem a drágalátos studiorum commissiot.

A tanítók alkalmazásában semmi figyelem, semmi választás nem volt.

Minden kivándorlott német Eisele-Beisele-féle pápaszemes figura professor lehetett, kivált ha énekelni tudott, vagy kótát írni.

Minden szerzetes eo ipso tanító is volt, már aztán mindegy, ezelőtt volt légyen ügyefogyott szegény ember, vagy exkammerdiener aus dem gräflichen Hause. N. N.

Illyen népség dressirozta az ifúságot.

Emlékezhet ön — mert hiszen közel lakott a gyermeknyüzödáshoz — a seutico-baculismus, és virgacsinus-rendszerre, melly nagyszerűen gyakoroltatott in almo regio majori gymnasio nagybányensi.

Az elemi iskola tanára fülénél rántotta ki a szegény oláflukat mondván: hibájk, gatyale, acz nekik virgács.

Hát még a barátok?

Szent inquisitioi passzióval gyönyörködtek a vérbarázdákon.

A virgoncs gyermeket egyetlen csinjáért levegőbe fogatták fel, és egy tenyeres talpas familiással addig verették, míg a fiu kinjában apját-anyját megtagadta volna.

És azután kezét kellett csókolni megköszönni a tizenkettőt, vagy még tizenkettőt kiállani.

Mellyik tetszik?

Az executionalis szombatnap irgalom nélkül veréssel telt el.

Misétszolgáló papok voltak a kinzómesterek. —

Egyének, kik az életről lemondó eskü után az ördög párnáján hivatva kódtak.

Egyének, ha egyének mondható a ki eszik iszik és . . . alszik.

Lojola Ignác mortuum cada: verjei, kik a gyermekből vakeszközt készítenek a jezsuita kormány gépezete számára.

Igazi mákvirágok, kik a gyermekben akaratot, hajlamot elaltatnak.

Minő oktatást várhat ezektől az ember?

Tudjuk, kikből állanak tulajdonkép a szerzetesek. —

A legdesperatusabb emberekből, kik kétségbe vannak esve, hogy másképp meg nem élhetnek.

És tót diákokból.

Az első nemük pisztoly és csuklya közt tesznek választást.

Az utóbbiak pedig megtermenek minden jó konyhaju zárdában, mint a kukac a sajtban.

Ezek aztán a classicusokat tanultatják a gyenge gyermekekkel.

Jaj pedig ha nem tudja valamelyik nempri- valista, mert van aztán hadd el hadd tu nebuol paniperda, luride, nauci, flocci, gazember, akasztófa, és száz neme a bakaverbunkos szótárból tanult czimezéseknek.

Ha a titulaturákra sir a fiu. megvirgázzák.

Ha nem sir, megvirgázzák. Ha megpanaszolja szüleinek és megtudja a reverendus.

Megvirgázzák.

És ha kerüli az iskolát a sok verésnek miatta. Megvirgázzák otthon is iskolában is, publice is.

Im' az épületes nevelési rendszer.

Szerkeztő!

Nyisson meg aláírást a ráczok ellen forpostnak beillő legények számára.

Hadd állítsunk ki a zárdái mákvirágok közül egyen-hányat.

Pro prima. Nagybányai director Abel atya hadd álljon ki.

Finom szörpokróc módoru, de bástya-termetű ficzkó.

A táborban már csak annyiból is nyereség volna, mert széles háta asztal gyanánt szolgálhat egy zászlóaljnak.

Ugy is erősen sejt ő keeme a faerblihez.

Pro secunda. A tubarózsaképu lilium ártatlanságú Kroeska.

Az ékesszó és oktatója, és mestere. Sima udvarias, tyukok közt szelidült róka gentleman, az Aesop meséiből.

Kossuthot, a francziákat és a mai ifjúságot szerfelett magasztalja tanítványai előtt, magasztalja, mondom, felfelé bizonyos szellős rámera, a hollók kedvencez stácziójára.

Ajánjluka két császármadarat az egész bagolyclubbal nem annyira a közoktatási mint inkább a hadügyministernek.

Baldácsi majd megkáplárpácáztatná őket.

Van még itt egypár ugynevezett „jezuite en robe courte.“ Ezekről más alkalommal.

Papramorgó.

K ü l f ö l d.

Francziaország.

A „Messenger“ban ez áll:

A nemzeti gyűlésben tegnap azon hír terjedt el, hogy Anglia hajlandó Frankhonnal kezét fogva kivívni azt, hogy Austria felhagyjon Italiával. Már csak az a kérdés, miféle feltételek alatt fog megtörténhetni, e közös munkálkodása a két országának. Cavaignac és Bastide interventia hajlandók, de egy nagy minoritás külfatalommal háborút minden áron kerülni akar, s így minden interventiónak ellensége, mert ez szerintök nagy közös háborút idézhetne elő.

A végrehajtó hatalom tudomásul vette, hogy Károly Albert, a siciliai követ Villafranca a parlament határozatát vele tudató jelentésére azon választ adta, hogy fiának nevében elfogadja a siciliai koronát.

A nápolyi király e választást törvénytelennek nyilvánítja és ünnepélyesen ellenmond.

Parisban, mint tudva van, a Presse című lap betiltatott. 1. Augustustól kezdve ismét megjelenik. Girardin bureautjában nagy tevékenység uralg. Mindenki várakozással van.

H I R D E T É S E K.

Schumájer ur taglalására!

Eddig az egész seregben az ezredorvosoknak fő- és a főorvosoknak alhadnagyi rangjok volt.

Ez okból neveztük ki mi Schumájer urat főorvosnak alhadnagyi fokozattal.

Ez eránt a nemzetörségbe csak a tegnapielőtti Közlöny hozott új rendeletet és változást.

A lovasságnak Budán egy, és itten 2dik zászlóalj osztálya van, mindkettő az én parancsnokságom alatt, s ezen tekintetből történt a mi ezredorvosi választásunk kivételképpen, és csak azon okból, hogy nálunk is a sorkatonaság, orvosi rendszer után, egy főhadnagyi ranggal bíró ezredorvos létezen! —

No de ez másképpen lesz! s én valóban örvendek neki, hogy a főorvos urak ezután érdemelt százados kitüntetésüket és fokozatjokat megkapták.

Nádosy Sándor.

Iparegyesület.

Az iparegyesület folyó évi augusztus 26-án délutáni 5 órakor saját szállásán, (ujvilágutcai Ilkey-féle házban) közgyűlést fog tartani, melyre az egyesület tagjai tisztelettel hivatnak meg.

Egyik nagyobbfontosságú tárgya e közgyűlésnek a tisztválasztás lesz, mely ez uttal mind az igazgató választmány új megalakítására, mind a hivatalnokok új választására fog kiterjedni.

A hivatalok közül a pénztárnoki, ovadéki tengerrel járván: az ovadék (cautio) öszvege 2000 p. forintban lesz kimutatandó, — s azok, kik e hivatalt elnyerni ohajtják, s amaz ovadékot előmutatni képesek, ajánkozásaikat és szükséges írományaikat a választmány aligazgatójánál, Fényes Elek urnál (Ilkeyház 2. emelet) sziveskedjenek legfőlebb folyó hó 23-kaig bezárólag beadni.

Augustus 1-én 1848.

A választmány.

Kilian és társa,

Könyvkereskedésében Pesten, a váci utcában Parkfrieder házban, — s általa minden hiteles könyvárosnál kapható:

Ellenőr.

Politikai zsebkönyv,

a pesti ellenzéki Kör megbízásából szerkeszté
Bajza.
nagy 8-rét 587 oldal, füzve 3 f. 40 kr. pp.

Cs. kir. austr. szabadalmas

sérkötők.

Harminez évi nem csekély gyakorlatom alatt valamint az előbb, úgy a most szokásos sérkötők hiányait s hibáit megismerni alkalmam volt. Ezen hiányok elhárítására czélzó minden igyekvésem és folytonos saját tapasztalásomra s figyelmemre alapult, kísérleteim a legteljesebb sikerrel jutalmaztattak; miszerint sikerült egy általam feltalált mód szerint,

rugalmas sérkötőket

construálnom, melyek segítségével minden ujonnan támadt sérvet (régí sérveket eddigi tapasztalatok szerint semmi sérkötő sem gyógyít) hat, legfeljebb nyolcz hetek alatt minden fájdalom nélkül radikáliter meggyógyíthatom.

Ezen sérkötőknél a czombszj nélkülözése mellett is fájdalom nélkül éretik el a szoros megfekvés.

Mint hogy nekem javított sérkötőim kiállítására a nagytekint, csász. kir. közös udvari kamara egy kizárólagos szabadalmat adott, ennél fogva hiszem, hogy elég leszen, ha minden további saját magasztalást mellözve, a sérkötőket szükségelő szenvedők figyelmét arra kérem fordítani, miként sérkötőim nem csak ujonnan támadt sérvek tökéletes gyógyításánál, hanem egyszersmind, mivel a sérvrészek kihágását akadályozzák, a sérvroszszak megóvására bevett hánytató szerek utáni nehéz hányásnál, görcsös köhögéseknél, lovaglóknál, nehezet emelőknél, viselőknél, vagy a szülés közt stb. a legjobb, sokszor megkísértett haszonnal, és mindenki megnyugtásával s biztossággal alkalmaztatnak a sérv kihágása előtt. — Ugyanezen mód szerint olly előkészületek is vagynak készítve, mik fájdalom nélkül

a legnagyobb haszonnal alkalmaztatnak a végbéleseményeknél és az aranyérezombóknál.

Bécsben, julius 28-án 1848.

Hoffmann Fr. Zsig.

Magistere a fogorvosi tudománynak a cs. k. árvaházban, volt cs. k. rendőrisebész, polg. sebész és szülész, a polgári lovasság osztályorvosa. Bécsben, a városban, Magasvásáron 514 sz. alatti 1-ő emeleten.

Pesten naponként található 8 órától reggel, estvei 9 óráig, lakik August 11ől utolsóig, az újvásártéren Vrányi házban Nr. 117, az 1 ő emeletben.



Magyar közép vasut.

Naponkinti indulások 1848-dik Majus 20-tól Augusztus végeig.

A t. cz. utazók kéretnek, sziveskedjenek legalább egy negyed órával az elindulás előtt a pályaudvarában megjelenni.

Pestről Szolnok felé	személyvonat reggeli 6 órak.
" "	tehervonat délben 11 ó. 45 p.
" "	személyvonat délután 2 óra.
Szolnokból Pestre.	Tehervonat reggeli 3 óra 45 percz.
" "	Személyvonat reggeli 6 óra 25 perczkor.
" "	Személyvonat délután 2 óra 15 perczkor.
Pestről Vác felé	reggel 6 óra 30 percz.
" "	délután 2 óra 30 "
" "	" 5 " 30 "
Váczról Pest felé	reggel 8 órakor
" "	délután 4 "
" "	" 7 "

A magyar középponti vasut igazgatósága által.

Megjelenik e lap **MINDEN ESTE**. Előfizethetni e lapra Pesten a Lukács László nyomdájában (Országuton Kunewalder-házban). — A vidéken a postahivataloknál. **EGYES SZÁM** ára 3 kr. pp.